

De magie van licht, lucht en het weerspiegelende water

Fotografe Anjo Kan haalt inspiratie uit eigen woonomgeving

Anjo Kan uit Neck is fotografe (specialisatie: botanie, maar werkt ook voor het televisieprogramma 'Get the picture') en woont op het water. Een inspirerende combinatie. Voor tHuis begint zij onder op deze pagina de nieuwe serie: 'Wonen op het water', waarin zij de vele mogelijkheden van wonen op het water in tekst en beeld zo breed mogelijk gaat belichten.

De zon laat deze ochtend verstek gaan, maar de buitentemperatuur is aangenaam, de koffie heet en de vitamientjes springen van plezier uit de versgeperste vruchten. Het uitzicht over de Ganzen-sloot is zo rustgevend en inspirerend, dat de tijd voorbij vliegt. Het is een onverwacht feestje daar gezeten in de zware bamboestoelen op het smalle terrasje (anderhalf bij vijf meter) aan de achterkant van de woonboot van Anjo Kan en Marie-Louise Blom. Iedereen en alles lijken wel in die feestvreugde te willen delen: de voorbij dobberende meerkoeten (of waterkippen zoals Anjo ze noemt), manoeuvrerende plezierbootjes en enthousiast zwaaiende voorbijgangers aan de overkant. Kijk, daar lijkt wel een boot door de weilanden te varen. Gezichtsbedrog, de boten varen door het Noordhollands Kanaal. De koeien kijken lachend toe, de Neckermolen ziet dat het goed is. „Wat er zo bijzonder is aan wonen op het water? Moet je dat nog vragen?“, lacht

brengt rust. Als het even kan, begin ik de dag buiten. Maar ook als ik binnen zit, krijg ik dat buitengevoel. Het licht valt door het weerspiegelende water zo mooi naar binnen. Het is een inspirerende omgeving met het mooiste uitzicht dat je je wensen kunt. Als in het voorjaar de lammetjes de weilanden op rennen en al het leven in en op de sloot weer op gang komt, kan ik zo lyrisch worden!“ Anjo Kan (geboren in 1968 in Zaandam) heeft iets met water. „Als kind met de boot naar Terschelling, dat vond ik al zo'n feest. Ik voel mij door water een met de natuur.“ Het waterkind Anjo begon haar zelfstandige leven wel in een huis, maar ze vond het niet erg de deur van het stenen gebouwtje dicht te trekken en opnieuw te beginnen. „Ik reed rond, kwam zomaar hier aan de Neckerstraat terecht, zag die woonboten liggen en in een flits zag ik mijzelf hier wonen. Ik informeerde hier en daar of er wel eens een bootje vrij kwam. Dat trof,

direct op af en kwam oog in oog met een makelaar en... een koper. Teleurgesteld gaf ik nog wel mijn kaartje af. En wat denk je? De koper kon het niet rond krijgen en ik werd gebeld.“

Toeval? Ja, sommige zaken in het leven vallen je blijkbaar toe, want vanaf dat moment viel bij Anjo alles op zijn plaats. „Wonen, werk, leven. Het kwam allemaal weer goed.“

Het was een oude woonboot waar Anjo zo'n vier jaar geleden in stapte. Een half jaar geleden begon ze met de bouw van een nieuwe. „Veel zelf gedaan, ja, dat is zo handig met systeembouw. Maar ook veel hulp gehad, hoor.“

Het is een plaatje geworden. De ruimte lijkt veel groter dan zij in de werkelijkheid is. Gekozen is voor vier verdiepingen, die met trappetjes aan elkaar gekoppeld zijn. Vanaf de voordeur kom je in een hal, van waaruit je vier kanten op kunt. Links een smalle gang met daaraan de badkamer (brutaal in bezit genomen door een enorm oud, emailen bad op pootjes), toilet en onder de trap een waskast. Alle drie de ruimtes voorzien van ronde raampjes, die voor het ware bootgevoel zorgen. Wanneer de deuren open staan, vallen bundels licht op de gangmuur, die daarom ook geen versiering meer nodig heeft. Aan het einde van de gang een trappetje naar beneden, waar een mooie lichte werkruimte voor haar en haar partner is gecreëerd. De kleine raampjes zijn op 'eendjesooghoogte' aangebracht.

een trapje je naar boven, waar je recht door op de zolder terecht komt (opslag- en logeerruimte) en rechts op een soort vide. „Hier slapen wij en ik vind dit het mooiste gedeelte van de boot.“ We snappen waarom. Vanachter een balustrade kijk je zo naar beneden. Het is een hoge, koele en frisse ruimte. Beneden staat weinig meubilair. Een hoge garderobekast met een bont doek uit Afrika er voor domineert. Vanuit die kast kom je overigens in de betonnen bak van de woonboot. Maar je kan natuurlijk ook het trapje omhoog nemen om weer in de hal te komen. Het moet hier een feest voor kinderen zijn met al die trappetjes,

ken! Vanuit de hal komen we tenslotte in de woonkamer met open keuken. De keuken kent een kookeiland met stoere afzuigkap erboven. Het aanrecht is, net als de vloertjes van badkamer en toilet, gemaakt van ter plekke gestort graniet. Een ouderwetse kraan bepaalt de sfeer. Het licht valt diffuus door de twee koepels in de woonkamer. De vloer is van oude planken gemaakt, die met honingkleurige beits en matte PU-lak een warme ondergrond vormt voor de verder lichte en ruimtelijke inrichting. Een kleine vierkante eettafel, één bank en een lichte boekenkast, waarin mooi zelfgemaakt keramiek staat te pronken. Een allesbrandertje verwarmt in koudere tijden de hele woonboot. De grote gele leefbank is een boot op zich. De kleine tv hoeft niet aan, het uitzicht door de openslaande deuren is meer dan genoeg. „Als de zon ondergaat, zie je de reflectie van het water op de witte muren. Net dansende golfjes“, aldus Anjo Kan die overduidelijk inspiratie uit haar woonomgeving haalt, zoals de komende weken in de serie 'Wonen op het water' te zien zal zijn.

MARJA VAN SPAANDONK

Op de grote foto de voorkant van de woonboot van Anjo Kan en Marie-Louise Blom met de drie ronde raampjes. Kleine foto linksboven: uitzicht vanuit de woonkamer. Daaronder beleven twee zwanen spannende dingen onder water. De foto's zijn door Anjo Kan

